



ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 6 frt — kr.
 Negyedévre 1 „ 50 „
 Egy hóra „ 50 „

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kazinczy-utca 20. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Czéh S. özv. könyvnyomda-intézete.

Egyes szám ára 12 kr.

Megjelenik minden vasárnap.

Téma nélkül.

— Költői párbaj Kiss Ferenczcel. —

„Ne fogjon senki könnyelműen
 A lantok pengetéséhez,
 Nagy munkát vállal az magára,
 Ki most kezébe lantot vesz.”

Petőfi.

Nem is vádolhat — most az egyszer —
 Könnyelműséggel senki engem,
 Szabadkoztam, de hát „muszáj” volt
 A vastollat kezembe vennem.
 Csengő arany nem volt kitűzve,
 Mely buzdított vón’ győzelemre,
 Nem üzött tollhoz bús szívemnek
 Okvetetlenkedő szerelme, —
 A nagyravágyás ördögét sem
 Erzém fejemben szédelegni,
 Csábitni „Második Kötet”-tel,
 (Van „Első” is még, óh, de mennyi!)
 Szombat se volt, nyomdász gyerek sem
 Járt a nyakamra megriadva,
 Hogy ide tíz sor, oda husz sor,
 Kéziratot hamar a lapba, —
 Szóval olyasmi semmi sem volt,
 Mit okulhatnánk bármi jusson,
 Mi egy esüdes poéta-lelket,
 Illően szólva: lángra gyujtson.
 Mindössze is csak összevesztünk —
 Aztán kihittak, — elfogadtam —
 S azt mondták, vivjunk költeményre:
 Ráálltam én meggondolatlan!

S most itt vagyok, viaskodom,
 A késő bánat terhe nyom,
 Száz tinta-mártás kárba vész,
 Hivom Apollót: rám se néz,

Téma nélkül.

— Költői párbaj Szávay Gyulával. —

Motto: Miről nem zengett már az ének
 Mióta lant és duda szól:
 Hallottunk hymnust a parajhoz
 S dalt a fél szem bűbájiról.

Tompá.

Még nem tudom, mi lesz a téma,
 Amiről lantom zengni fog:
 De nem csuda, hiszen temérdek
 A versben elesévelt dolog!
 S jó, hogy manap a publikum már
 Ezmét a versben nem keres;
 A földolog az, hogy legyen tárgy
 Miről dalolni érdemes.
 Petőfi, Tompa és Kerényi
 Sem lóttek volna tán bakot,
 Ha egyszer meg nem énekelték
 Volna „az erdei lak”-ot.
 Azért ha ily süldőpoeták
 Máskor versenyre szállanak,
 Hányják-vessék meg jól a témát,
 Mielőtt hozzá szóllanak:
 Ez nem modern, az elkopott már.
 Emez meg pláne póriás:
 Amazt meg minden utecasarkon
 Énekli egy czipészinas.
 És így tovább, jól megrostálni,

Fejem felett Damokles és
Előttem a kétség'esés
S köröttem — mindenek felett:
Huszonöt Reamur-fok meleg!!

De úgy kell! Sőt én azt ajánlom,
Hogy a lovagias ügyekben
Alkalmazzák e harezi módot
S fele bizonynyal vissza retten,
Sembogy leüljön verset írni,
Sok inkább futna a Dunának,
Ekkép egyszerre vége lenne,
A barbár párbaj-mániának!
Amint mondám, meggondolatlan
Bementem a veszedelembé,
Hirtelenében azt se kértem,
Hogy vajjon a téma mi lenne,
S ez volt a legnagyobb veszély, mert
Szabályul az lett mondva végül, —
Hogy egy tárgyról ír mindakettő
És ez az egy tárgy: „téma nélkül.“
Oh emberek! ha voltatok már
Kétségbeesett állapotban,
Esernyő nélkül bős esőben,
Viharos vizen elhagyottan, —
Kapukules nélkül téli éjjel,
Mikor a szél csapkod veszettül, —
Vagy fizetéskor észrevéve,
Hogy ellopták a pénzt a zsebbül, —
Szavak nélkül, ha díszbeszédbe
Sülvén, nem lehet elpapolni, —
A szökhetés reménye nélkül,
Ha lefüleltek udvarolni, —
— Ha ezek nélkül voltatok már
S érzétek, mily szörnyű a helyzet:
Nos százezerszer szörnyűbb az, ha
Téma nélkül kell írni verset!!
Én, aki már lantomra vettem
Caesart, Kossuthot, annyi nagygyal, —
Ki megzengtem Görgeyt, Hozstert,
Hórárt, Kloskát nem kis haraggal, —
Respublikát, közösiügyet, ezárt,
Dögvészt, bacillust, mikrobókat, —
Szóval a porból is teremték
Témákat, versemhez valókat:
Most téma nélkül lovagoljak
Egy szál babéért az Olympra?
Pegazusom! ne lelkesítsen
Versenyfutásra égi szikra!
Talán mire a csúcsra érünk,
Ott még azt vennők észre végül,
Hogy méltó díjul a babér is
Csak száraz kóró — levél nélkül.
— Vágjunk inkább a tág mezőnek,
Hol ninesen semmi vetve gátul,
Hol száz nagy eszmét hord a szellő
S a lant megszólal önmagától!

Szavay Gyula.

Miként a konkolyos buzát:
És hogyha mindéz megvan, akkor
Elővehet'd — a kaptafát.
. . . Például nem rossz téma volna
Egyebek közt a holdvilág.
Csakhogy már azt megénekelte
Jóformán minden kis diák.
Sőt többet mondok: minapában
Láttam egy termetes kofát,
Ki a piacon fényes délben
Irt róla egy elégiát.
S ép így vagyunk a szerelemmel,
Sőt tán igyebben, mert ma már
Ki még erről sem irt poemát,
Azt mondják róla, hogy ;
Én irtam annak idején a
„Remény bimbók“-ba eleget.
De most már — engedelmet kérek,
Lakat a házon — nem lehet:
De hátra van még, mit először
Kellott volna emlitenem.
A „haza“, igen a hazáról
Zengjen tehát ma énekem!
Csakhogy ezzel meg úgy vagyok mint
A vén cigány mikor lopott:
Tagadnám is, nem is, hogy egyszer
A pegazus már ledobott.
S mire ismét nyeregbe ültem,
A „Honfi dal“-t egy valaki
— Ha jól tudom Petőfi Sándor —
Épen a számból huzta ki:
S így nem marad más, írni kell egy
— Éz most modern — verses regényt:
Vagy — s tán ez jobban sikerülne —
Egy elbeszélő költeményt:
Milyen jó lenne ezimnek mindjárt:
„Ferke a holdkóros cigány“
Ha meg nem énekelte vón' már
Valami Arany Nagy-Idán.
. . . De hát mért is csürjem-csavarjam
Én ezt a dolgot annyira.
Mikor már ebből is világos.
Hogy van bennem phantasia! ?
Hisz kész a versem, még pedig a
Maga nemében unikum:
Azt meg, hogy van-e benne téma,
Itélje meg a publikum.

Kiss Ferencz.

Az eredmény. Az ismeretes költői párbaj Sz. Gy. és K. F. között szerencsés véget ért, a mennyiből, halálos kimenetelű nem volt. Az eredmény pedig ez: a felkért négy bíráló közül kettő határozottan **Szavay** ur költeményének adá az elsőséget, — **Kiss Ferencz** ur mellett egy nyilatkozott, — egy pedig, a negyedik, egyiknek sem nyujtá a babért, mert szerinte mindkét fél oly pisztolyból lött, melyben nem volt golyó! E szerint 2 szavazattal 1 ellen, **Szavay Gyula** lett a **győztes**; de az irói becsületnek, mindkét részről elég lön téve.

Kelt Győrött, 1884. augusztus hó 19-én.

Dr. Kovács Pál.
a bíráló bizottság elnöke.

Szent-István napján.

Mikor büszke Bécsben a „Rezidenzstadt“-ban

Megindul úrnapiján a nagy körmenet,
Százvezényi népek mintegy magvat adnak
A főméltóságok s grófok, hercegek.

Az egek urának biboros szolgái
Vivén a szentséget, nyomukban kivál':
Százvezrek sorából fényes kísérettel
Apostoli dicsben a magyar király!

Mikor Budapestén, magyar fővárosban

Megindul szent-István napján a menet,
A népség ezrének hajh, nem adják magvat
Főméltóságok meg grófok s hercegek.
Az egek urának biboros szolgái
Sem kísérik fényben a szent jobkbezet,
S még — kinek országot alkotott e szent jobb,
Az osztrák császárt sem látja a menet!

Garabonczias Diák.



Uj párbajnemek.

— A la „költői párbaj.“ —

Paedagógiai párbaj. Abban áll, hogy két összeveszett paedagogus a segédek szemeláttára egy-egy tudatlant kinevel teljesen s letéti vele a doktorátust.

* * *

Művészi párbaj. Két összeveszett hegedűművész addig húz egymás fülébe érzelmes áriákat, míg az egyik vagy másik elájul társa gixereitől.

* * *

Zsurnaliszta-párbaj. Az ellenfelek közös témát kapnak, pl: „a kutya ugát.“ Aki erről szenzáziósabb vezérezikket tud írni, az a győztes. (Vidéki zsurnalisztáknál a tárgy az, hogy ki tud üresebb lapot kiadni. Rendkívül heves küzdelmek szoktak kifejlődni.)

* * *

Pék-párbaj. Igen veszélyes. A két pék roppant erőt fejt ki, hogy ellenfelénél kisebb zsemleket süssön. Aki kisebbeket süt, az győz.

* * *

Bérkocsis-párbaj arra megy, hogy ki hány ostromnyéltöréssel bírja kihajtani állatját a vasuti indulóházhoz.

* * *

Háziurak párbaja. Az ellenfelek elkezdi steigerolni lakóikat. Aki fölebb tudja csavarni a bért, az a győztes.

* * *

Kovács-párbaj. Az ellenfelek egymást megpatkolják. Gyorsaság dönt.

* * *

Bormérőkpárbaja. A zsüri előtt az dönt, hogy ki fizet több vízvezeteki illetéket.

* * *

Stb. Stb. (Koronkint feljegyezzük.)

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hü nászok

tanálkozása a sor eránt.



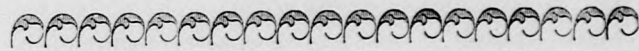
Ádány. Hallotta-e nászom, hogy az király utazik Győrön körösztü.

Miháj. Háláisten ódalban is ütöttek érte, mer nem möntem el az útbú, mikor ott rőndözködték: ebbú is látszik, hogy én többet tudok róla mint ú.

Ádány. Mán én asszondom nászom, hogy a király bilétjin osztán az a kandoktor sokkal ke-

rekebb lyukat üt, mint a miénkön.

Miháj. Kerekebbet mög jobbat!



TARGONCZÁS MATYI ÉS RÖNDÖRZŐ MUKI

az dolgok soráru.

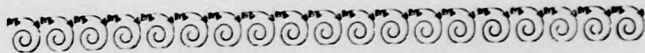
Targonczás Matyi

(az művelt hordár). Eldes komám, márt a király ő felsége is az Rend ellenében lévén, mert kitünik ez ama rendeletből, mely a rendjelvényekre szólványozik, mondván, az renddel méltóság nem jár.

Muki. Mán a' nem igaz, mer ott van a főkapitán üméltósága, ajis rőnddel jár, de régulába is kiadta, hogy az rőnd szolgál méltósággal járjon el. Mán ejis mögezáfolja az Királyt, de nem is paranesol a rőndbú a kiráj, mer a feőkapitán ur mög se engedné!



— Aztat is mögirtam az kiráinak, hogy ne türüjje el az rőndöket, ikább adja bőven, mer azt mög az Andris komám is mindig mongya Pestön, hogy „rőndnek muszáj lönni.“



Báró Firtli.

Ozszorás Iezig. Mivel szolgálhatnék iljen khorán az oreschágnak?

Firtli. Csak feljöttem édes öhegem magához, hogy nines-e valami baja s meg akahtam kéhdeni, hogy mi ujság?

Iezig. Holgassa csak. Mindig gyön khérdeni, hodj mi ojság és később lesz az ojságból egy óság, még pedig adósság!



Makáma.

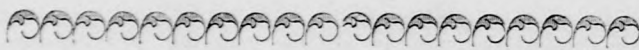
A „Borsszem Jankó“-nak.

Jankó a borsszem — kinek figyelmét el nem kerülő egy porszem — kitudta valamiképen — hogy e héten — e vidéken — poéták párbajra kelnek — versenyt énekelnek — erről egy cikket íra — melyben sok a szatira — a cikk nem vers, de próza sem — hanem — úgy hívják, hogy makám — az ám!

Édes Jankó — nem lesz haragod ugye állandó — ha egypár szót válaszolok — amint illik s kívánja a dolog. — Mi, kisvárosbeliek — ti nem is véltetek — milyen kedélyesen vagyunk — nincsen olyan nagyunk — ki fejünk tetejére állna — és maczerálna. — Ha néha összeveszünk — de van eszünk — hogy ilyet nagy ritkán teszünk — ám még ez sem — olyan amilyen például Pesten — száz meg száz születik — s az újságok hozzák csömörletig. — Mi más nagyobbak verseit — példa a jelen eset itt — szoktuk dicsérni oly hevesen — hogy nem tréfa fele sem — s ha ellenző szót észreveszünk — összeveszünk — s magunkon töltjük ki a mérgünk — verset írni kísérünk — s gondolván, úgy se kár értünk — hadd lássák az idegenek — hogy fülünket nem sérti meg — sőt mulattat a füttyük — hát inkább a magunkét magunk agyonütjük. — Ti nem tesztetek ezt meg — hanem ha összevesztek — az ok mindig az — hogy az a tömérdek dicséret mind igaz — amit a magatok művére mondtok — s aztán az ád gondot — hogy mérgeteket — kitölteni hol is lehet? — s megpróbáljátok egy derék nagyon — nem lehetne-e öt ütni agyon.

Azért Jankó bátyám — tirátok sokkal több a vád ám — ha valakinek kedve lenne — s bonczolná apró végtelenre — azt a sok rossz hajtást — meg jó pajtást — aki törvényt szab ottan — akadna a sorokban — még hitványabb a „veris primulá“-nál is talán — de azám! — sőt olyan is, aki nagyobb svihák — mint az ártatlan

Garabonczias Diák.

**GRI — BUGRI.**

Ugri. A kéjvonatnál már csak egy van kellemetlenebb.

Bugri. Mi?

Ugri. A légvonat.

Ugri. Tudod-e, milyen fogata van minden embernek?

Bugri. Térfogata.

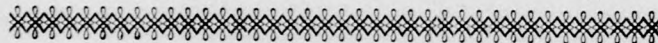
Ugri. Megy a király Bruckba.

Bugri. Vannak is ott most druckba. Első gyorsvonatukat ez alkalommal eresztik ki.

Népdal.

Bánatosan zeng a madár,
Vesztett párját siratja;
Bánatos az én szívem is,
Mert kassája elhagyta;
Majd eljő még az az idő,
Hogy küldnél pénzt öregem,
Hej de már akkor késő lesz,
Be lesz csapva mindenem!

Pagat Pepi.

**Garantirozott hírek.**

— Hízi aki akarja. —

○ **Panaszkodnak** a városi képviselők, hogy ritkán hív össze a polgármester közgyűlést.

□ **A „Hazánk“** mult számába alispán urunk irt szép vezércikket a megyéről.

└ **A fürdőidény** most nyilt meg a Tisza, Szamos, Kraszna, Túr és Batár folyamok környékén.

∠ **A „Gy. K.“** Egyiptomról irt vezércikke élénk sürgönyváltásra adott okot a hatalmak körében, valószínű, hogy ennél fogva mégis csak összeül a konferenzia. Magában Egyiptomban is nagy szenzációt keltett, a sphynxek kővé dermedtek.

× **A Miskolczi** dalárversenyen kiesiny hija, hogy a győri dalegylet nem nyerte el a serleget.

≈ **Mikár**, a szerencsenmosdató honfi, városról-városra járván, nagy lelkesültséggel fogadtatik. Győrről fáklyászenét kapott.

= **Lopás a postán**, szerencsétlenség a vasuton, e héten nem történt.

☞ **A budapesti vízvezeték** vizéből a mult héten állítólag emberek ittak.

Veöreöshaydmássy Max ór.



Hogy én arisztokrát vagyok
Van arra nékem több nagy ok:

*

Van egy jó hangzásó nevem,
Lehet büszkén említenem.

*

Van pénzem, melyért hogyha lát,
Irgyél a kholdós világ.

*

Mind a borátom oljan ór,
Akhiknek thátija se pór.

*

És hogyha kicsipem magam,
A lányoknak mind vége van.

*

Sok gój is néz ephedve rám, De sajnállak szép jermekek,
S gandalja: „ah, szép Maxi- El csak baronesst vehetek.
kám!”

*

*

S én gandalatban felelem: Mert magasba tör e khebel,
„Ah! milj édes szerelem!” Gróf, báró, aki érdekel.

*

Mert a khis arisztokraták,
Rosszabbak mint a szemíták.



Knofelblüh Max

palesztinai posztai csikós dalaiból.



Knofelblüh Max
csikós oroshág.

A Savanyu ha bemegy a csárdába,
Leterítve cifra ujjú subája,
Elővesz egy dupla pisztolyt, revolvert,
De már erre kilencz zsandárt ledörrent.

Wenn Jasef Sauer geht in der Frakterei
Legt er gleich sein söbign Pelcz auch erdei,
Nemt hervor ein doppl pixtjil revolver
Böm börböm! und sieszt neun zsandárn nieder.



ernát Gazsi Nr. II.

Monumentális mondások.

Furesa egy szokásuk van a singálokknak. Ünnepponon kiföstitik az arezukat tarkára. Hanem ez még semmi. A zulu-kafferek mindenikének kutya-kötelessége naponta egy gyönyörű tájképet föstenni a saját hátuk közepére. — Ez náluk a mosdás.

*

A kinabeliek meg reggelente a theához egértarkat esznek mézes faggyúban kirántva. A szegényebbeknek csak fecskéfészek meg egérluk jut.

*

Boldog ország az a Kina! A Favágó pajtás mesélte, hogy mikor kifogatott este a fogatából, csak kiáltott: „kocsis, adj a lovaknak fris takarmányt.” A kocsis fogta a kaszát, egy jó kocsira való legfinomabb karaván theát lekaszált s azt adta a lónak.

*

Ott vannak olyan tavak a thea-mezők mellett, amelyekben kész thea van már leszűrődve, az emberek csak odamennek, beledobnak egypár darab cukrot s azon a helyen kiisznak egy-egy félakót a tóból.

*

A cukorsüveg arra persze csak úgy terem a cukornádszáron, mint nálunk a kukoriceza a szárán. Letördelik, fehér papirosba takarják s szétküldik a világba. Hanem mivel a meleg vidékeken jön keresztül, hát a papiros megfeketedik kívülről.

*

Olyan nagy ott Kinában a lakosság száma, hogy az önfentartási harezban minden ember ferdén nézi a másikat. Ezért látható a képeken is, hogy a kinaiaknak olyan ferde a szemök.

*

Látta az én barátom a kinai falat is. Hát nem más az, mint aféle spanyol fal, csak hogy olyan vastag, hogy három mérnök hat esztendeig nem bírta kimérni a vastagságát, mert a métermérték kicsiny arra, oda külön mérték-rendszert kellett kitalálni, meg ilyen számokkal nem is lehet számolni, amilyeneket itt használunk.

*

Ott vad nincs egyse. Aki mégis vált vadászjegyet, annak szabad a levegőbe lőni minden héten egyszer, hanem csak fojtással.

*

Az a legnagyobb baja ennek az országnak, hogy a mandarinok nagyon nagy hatalommal vannak felruházva a nép rovására. Például egyik alaptörvényük az, hogy egy mandarinnak ha alsóbbrendű által pofonütetik, kétszer szabad tüszenteni, míg a pofonütőnek egyszer sem, ha csak nem arisztokrata.

Pagát Pepi ultimói.

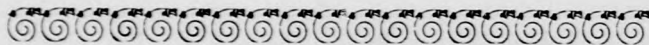
— Arról lehet megismerni a süldő jogonczot, hogy mikor pénzt vesz föl, azt is megkérdi, hogy hány %-ra adnak. Mintha az nem mindegy volna:

*

— Az öregem valami jámbor verset irt a „Kukói Tárगतó“ tárczájába. Lám-e az öreg, milyen bosszuálló. Gondolta: „ha a fiam annyit költ, mért ne költenék én is?“

*

— Az új váltó alapszine sárgás. Helyesebb is e papírokra a pusztuló ősz színét kenni, mint a reményteljes tavaszét!

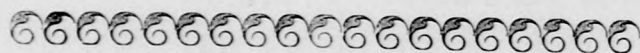


Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigaival.



Kükürütz Siga. Scholomon kedves! ha engemet egy theremben valaki öti pafan, és én erre gunyosan masalygak, ki akkor a sértő és sértett?

Scholomon a Grajsz. Az én lovagias felfogásom szerint minden eschetre az aki valakit megöt, az a sérthő. És pedig megsérti az illetet, így az illem a sértett, tehát neked semmi khüzüd tüle!



Arszlánbörben.



már megfigyeltem. — Régi szokás!

Biri nagysám. Nem értem, hogy bár ma már lanttal nem zeng egy költő sem, — mégis lantjukat szokás dicsérni és megkoszoruzni.

Alfréd ur. Az csak úgy van, nagysád, mint pl., hogy szokták emlegetni jutalmukat a zöld borostyán is; én még zöldet soha sem láttam, pedig néhány száz borostyán sziphát

Tekintetes Szipoly Bonifác végrehajtó ur

aratásei nyilatkozatai.



Arassunk. Amit levágott a földműves kaszája, most bevágja az állam kasszája.

*

Igaztalanul vádolnak, hogy mi semmiféle termést nem kimélünk. Ott van pl. a **terméskő**. Hozzá se nyulunk

*

Azt mondják, hogy az a jelenlegi kormányrendszer találmánya, hogy mindenre az a felelet: csak „**dobra**“ vele! Dehogy! E szó bennegyökerezik a magyar alkotmányban és idők óta s tulajdonképen csak helyes tapintattal az ősi szokás van benne fölelevenítve. Hiszen tudjuk, hogy II. Ulászló magyar királyunknak már a 15-ik században ez volt szavajárása: „**dobra, dobra!**“

*

Hová fajul már ez a nép. Istenem! mi lesz a magyarból? Azelőtt dobszó lelkesítette őt csatába, — most fél tőle és gyűlöli.

*

Panaszkodnak egymásra, hogy az állam tehetetlen, hogy az állam mindent elnyel. — Furcsa! Elég szomorú, hogy az államnak mindent el kell nyelni s még kárpótlásul a levét is más issza meg!

*

Bolondság, amiket ezek a hírlapok összeírnak. Azt írja a „Budapesti Hírlap“ vezércikkében: „nem kell a búzáink senkinek!“ Dehogy nem: kell nekünk!

*

Milyen szép az is tőlünk, hogy árveréseknél a magunk kárát czélzó oktató szavakat mondunk a néphez imigyen: „Senki többet!“ t. i. ilyen helyzetbe ne kerüljön.

Garabonczias Diák okmánytára.

Biszonyítvány.

Oszlop község előjárásak bizonyítják, hogy Stenger János Oszlopi lagos Oszlopon — 28-tik házzám aladbert ¹/₂ Urbér szeszián házastul és mostannem Atósákvéged vagy beig más ros-sékbül hanem jókedvél elota mertmás köséghősz Udtaszni agartya Továbá aföndneveszéd Stenger János Oszloponjól viselte magamagád
R.
Kelt stb.
biru.

Garabonczias Diák



kijelenti, hogy megharagszik a hátralékos előfizetőire, ha be nem küldik a pénzt valami kis utalványon ilyen czímen:

Garabonczias Diák — Győr.

SZERKESZTŐI LEVELEZÉS.



Butyberky & Co. Hát amint mondtuk, a jövő hétre, még pedig a legelejére, mert esetleg utánunk mászik a levél s nem intézhetjük el kellő időben. Üdv és sietség! Zala. Adjuk, még pedig szívesen. Patyikus. Most nem olyan mint a multkor. Még egy doejlom. Ezt már nem veszi be izlésünk. Dorong a fegyvere, nem a csipősen karcoló toll. F. L. Kétkesz ölelés! Csak a kíséző sorokra van kifogásunk, ön tudni fogja már, hogy mi Fa Jankó, Söt örülünk a kis csipkedésnek.

Az az érzékenység csak jámbor vidéki zug-notabilitások sajátása, kik ugy félnek a nyomtatott betűtől, mint cigány télen a mosdóviztől. Nem azért vannak a lapok, plane az élcslapok, hogy jámborkodjanak özönvizelőtti históriákról! Mammuth. Kitűnő lesz a „Garabonczias Diák“ naptára részére. Több kéziratról jövőre.

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szaray Gyula.

Schannen Alajos

fűszer-, csemege- és gyarmatáru-kereskedő,

Győrött, felső Duna-utca 9. sz.

Ajánlja a n. é. közönségnek nagy raktárát mindenemű kül- és belföldi ásványvizekből ugy mind: giesshübl, karlsbádi, selti, emsi, marienbádi, haller-jod, gleichenbergi, rohitschi, Mohai Ágnes-forrás, Luhi Margit-forrás, parádi, budai keserűviz stb. ugy mind legjobbminőségű kufsteini cement legjutányosabb arakon.

Mély tisztelettel

Schannen Alajos.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy 20 év óta fennálló

kávéházamat

a legdiszesebben és a legnagyobb kényelemmel ellátva, átalakítottam.

Midőn a n. é. közönségnek eddigi szives pártfogásáért halás köszönetet mondok és nagyra-becsült támogatását továbbra is kérem: egyszersmind ígérem, hogy minden irányban arra fogok törekedni, miszerint kávéházam régi jó hírnevét fenntartsam.

Kitűnő tisztelettel

Auer János,
kávés.

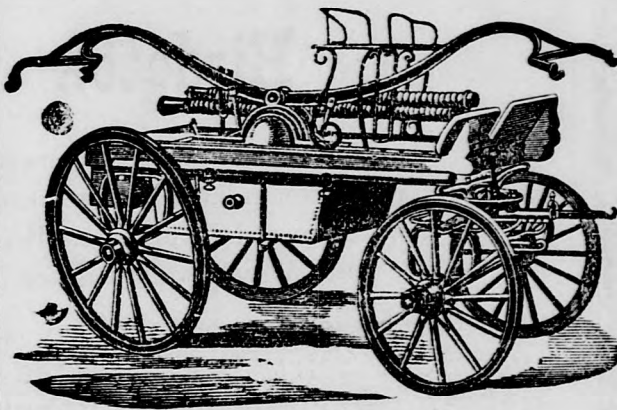
Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószerszám-gyár, harang- és ércöntőde

BUDAPESTEN,

Rottenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár különleges készítményei:



Tűzoltógépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott felszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági czélokra, minden czélra megfelelő szivattyúk, vállalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gypajmosodák, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetékekkel és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.

Munka alatt van s október elsején megjelenik :

„Garabonczias Diák Naptára“

az 1885-ik évre.

Száz képpel, ötszörannyi élezzel s jóízű dolgoknak egész özönével.

Szerkeszti és kiadja :

S Z Á V A Y G Y U L A .

E naptárból mult évben jelent meg az első évfolyam, ezt két kiadásban, 3000 példányban elkapták. Ezidén igyekszünk olyan mennyiségben nyomtatni, hogy jusson is, maradjon is.

Nagyobb alakban, dúsabb tartalommal, finom papiron kiállítva igyekszik az idei kiadás nagyságban és értékben egyformán előbbvaló lenni a tavalyival. A szerkesztésre nagy gondot fordítunk, az előbbi évben észlelt hiányokat mind kipótoljuk, a naptári rész teljessé lesz s a rendelkezésünk alá eső nagyobb téren kerekebben megalkothatjuk azt, mit ez évre kiesztünk.

Diszes kiállítására, képek beszerzésére nagy áldozatokat hozunk, bizván közönségünk mindenkor tapasztalt pártolásában.

Hirdetők figyelmébe!

E naptár, mely már első megjelenésekor oly szerencsés fogadtatásban részesült, ez évben minden valószínűség szerint csak nyerhet elterjedtségben. Minden háznál megtalálható lesz. Benne a hirdetéseknek tehát nagyon szerencsés helyök van. Árszabásunk nagyon jutányos:

Egy egész oldal (nagy nyolczad) 10 frt, féloldal 5 frt, negyedoldal 3 frt. Czéghirdetés egész röviden 1 frt. Hirdetéseket szeptember hó derekáig vehetünk föl.

A naptár ára 50 kr.

Gyűjtőknek 10 példány után egyet ajándékozunk.

Hirdetéseket felvesz a „Garabonczias Diák“ szerkesztősége, Győr, Kazinczy-utca 20. sz., vagy Czéh Sándor özvegye könyvnyomdai műintézete.

➡ Hirdetés-gyűjtő ügynökök alkalmaztatást nyernek a szerkesztő-kiadóhivatalban. ➡